

ՏԱՍՏԵԿԵՐՈՐԻ ՏԱՐԻ

ՄԵՆԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ. կէս տարվանը 6 ռուբլ. Առանձին համարները 5 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ:

Օտարաբարգազացիքը գինում են ուղղակի
Tiflisa. Pedaquia «Muzak»

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (Բացի կիրակի և տօն օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լեզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են խրատանչիւր բառին 2 կոպեկ:

ԲՈՎԱՆԳՈՒԹԻՒՆ

Ներքին Տեսութիւն: Նամակ երկանից: Նամակ խմբագրին: Ներքին լուրեր:—ՍՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Ալեքսանդրիայի ուղիակոմիտէները: Աւստրո-Ռուսական: Նամակ Պարսկաստանից: Արտաքին լուրեր:—ԽՈՒՆ ԼՈՒՐԵՐ:—ՀԵՌՈՒՄԻՆՆԵՐ:—ՏԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:—ԲԱՆԱՍԻՐԱՎԱՆ: Խամայի Մէլիքութիւններ:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԵՐԵՒԱՆԵՑ

Յուլիսի 9-ին

Ան մի տարի է, որ Երևանում բացված է ուսուցչական սեմինարիա: Եկող սեպտեմբերից այդ ուսումնարանում կը սկսվի ուսման երկրորդ դասընթացը:—Կը բացվի երկրորդ դասարան: Երևանի ամրոջ նահանգում եղած այդ միակ վարժարանային նպատակն է գաւառների համար ուսուցիչներ պատրաստել և ուղարկել նշանակուած վայրերում: Բայց իմ կարծիքով ուսուցչական սեմինարիան ուղղակի իր նպատակին հասնելու համար մի զիջումը պակասութիւն ունի. այն է, որ տեղական լեզուներից այնտեղ չէ անսովոր պարսկերէնը: Արդէն շատ անգամ խոսված և համոզմունք է դարձած այն բանը, թէ տեղական լեզուները ուսման և կրթութեան գործի մէջ առաջին և հաստատ հիմնաքարը պէտք է համարվին: Եւ որովհետեւ տեղից ուսուցչական սեմինարիայից աւարտող վարժարանները պէտք է ծառայեն, պաշտօն ունենան զիջումաբաշխ Երևանի նահանգում, ուր ժողովրդի նշանակուած տարրը կազմում են հայերը, պարսկերէնը և պարսկախոս հայերը, ուրեմն և սեմինարիայում աւանդուղ առարկաների թոււմ առաջին տեղը պէտք է բերուի:

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ԽԱՄԱՍԻ ՄԵԼԻՔՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Երբ հայոց մէլիքները իրանց հպատակների հետ, որպէս ցոյց տուցինք նախնիցս գլուխներում, դաղթեցին Վրաստանի, Շիրվանի և Գանձակի գաւառները, այդ ժամանակ նրանց հողերն ու գիւղերը անտէր ու դատարկ մնալով, իրաւ է, Իբրահիմ-խանը տիրապետեց, և դաղթաների տեղը լցրեց մահմեդական բնակիչներով: Բայց երբ, տարիներից յետոյ, մէլիքները իրանց ժողովրդի հետ վերադարձան գաղթականութիւնից, այդ ժամանակ հեռացրին մահմեդականներին և կրկին տէր եղան իրանց վաղեմի գիւղերին և հողերին:

Բայց որովհետեւ, գաղթականների մի մասը մնաց օտար երկրներում, և մէլիքներից մի քանիսի (որպէս էին Ջրաբերդի Մէլիք-Իսրայէլխանները և Տիգրակի Մէլիք-Ասանխանները) վերջին ժառանգները բոլորովին ոչնչացան, այդ պատճառով, նրանց հողերը անտէր մնալով, Իբրահիմ-խանը տիրեց, այսինքն, սկսեց ինքն ստանալ մշակութեան բերքի այն մասը, որ առաջ ստանում էին այն հողերի նախկին տիրապետողները: Բայց իր կապէս Իբրահիմ-խանը միայն վայելող էր, և ոչ թէ սեպականատէր իր ընդարձակ նշանակութեամբ: Նա բացի բերքի մի որոշեալ մասը ստանալուց ուրիշ իրաւունքներ չուներ ոչ հողի և ոչ հողը մշակող գիւղացիների վրա: Գիւղացիները անգատ հպատակներ էին պիտուական, իսկ հողը սեպականութիւն էր գիւղական համայնքի նոյն ձևով, որպէս ցոյց տուինք վերևում:

նեն հայերէնն ու պարսկերէնը: Ուղում են աւելացնել, որ նրանք պէտք է պարտաւորիչ լինեն, թէ հայ և թէ պարսիկ («Թուրք») ուսանողների համար: Պարսկերէն լեզուի հայերի համար պարտաւորիչ լինելը անհրաժեշտ է այն պատճառով, որ նրանցից շատերը կարող են ընկնել պարսկախոս հայերով կամ հնչող նոյն իսկ պարսկերէնով բնակեցրած մի գաւառ կամ գիւղ:

Այստեղից անմիջապէս ծագում է մի հարց, թէ ինչ օգուտ պէտք է տայ պարսկերէն լեզուն գիտութիւնների ուսումը հեշտանցելու վերաբերութեամբ, քանի որ այդ լեզուն ներկայացնում է մեծ դժուարութիւններ, ծանր աշխատանք և ամեն տեղ անանդում է նահապետական, մուսուլման մեթոդով: Այդ հարցը, յիշուի նկատողութեան ստանկու արժանի հարց է և ես այստեղ մի առաջարկութիւն կանեմ: Համոզմանով այն մտքի հետ, թէ պարսկական լեզուն աւանդելու այժմուս մեթոդը թմբկոցով է և շատ դժուարամարտ թող պարսկերէն կենդանի լեզուին հմուտ մարդիկ, հիմնուց սկսելին նոր դասագրքեր կազմել և այն ոչ թէ արաբական, այլ հայկական տառերով: Այդպիսի հմուտ մարդիկներից գոնէ հինգ վեցը կը գտնվին մեր կողմ կատու, որոնք յաջողութեամբ գլուխ կը բերեն իմ առաջարկութեանս ձեռնարկութիւնը: Կը մնայ իմ առաջարկական լեզուի» (ինչպէս սովորական է ասել Երևանում) «Թուրք» այսինքն պարսիկ դասատուները այդ լեզուն անսովոր տիրութեան ուսումնարաններում: Բայց որովհետեւ նրանք ծանօթ չեն հայկական տառերի հետ, այս պատճառով ուսումնարանական վարչութիւնը կարող էր պարտաւորեցնել նրանց մի երկու տարրայն արձանագրություն սովորել հայկական այբուբենը: Այնուհետեւ, երբ պարսկական լեզուի ստատուները բաւականաչափ ծանօթացած կը լինեն հայկական գրերի հետ, նրանք նոր կազմած դասագրքերի միջոցը, բովանդակութիւնը լաւ հասկանալով (որովհետեւ նա պարսկերէն է) յաջողութեամբ դաս կը տալին իրանց աշակերտներին:

Իբրահիմ-խանի յաջորդ Մէլիք-խանի ժամանակ հանգամանքները փոխվեցան: Այդ ժամանակ ուսանողը թէև տիրել էին Վարաբաղին, բայց կալուածական հարցը, և խաների իրաւունքների չափը դեռ ևս որոշված չէր: Թողեալ այդ, ուսանողը, որպէս վերևում յիշեցինք, խիստ բարձր կարծիք ունէին խաների նշանակութեան ժամանակ: Այդ հանգամանքներից օգուտ քաղելով, Մէլիք-խանը սկսեց աւելի իրաւունքներ բռնացնել, քան թէ որ ուներ ստալ:

Թէ խանը և թէ նրա շրջապատողները շատ լաւ հասկանում էին, որ իրանց իշխանութիւնը արդէն անցել էր,—հասկանում էին, թէ որքան ժամանակաւոր և անհաստատ էր իրանց զրուցիւնը, և այդ պատճառով շտապեցին ժամանակից օգուտ քաղել:

Մէլիք-խանը սկսեց անուշախ իր մերձաւորներին, բարեկամներին, աղքատներին ամբողջ գիւղեր, կալուածներ և հողեր պարգևել: Նրա կամայականութեամբ աւելի վստահութիւն տուողը եղաւ ինքը իշխան Մաղաթօվը, որը իբրև Նահանգալիս—գլխաւորական զիջումաբաշխ կառավարութիւնից նշանակված էր խանի գործողութիւնների վրա հակելու և նոր դրամ երկրի մէջ կարգ պահպանելու համար:

Իշխան Մաղաթօվի ծագումը մինք մասնաւորապէս ցոյց տուինք մեր պատմութեան XXXVI-րդ գլխի մի ծանօթութեան մէջ: Նրա հայրը, Մեհրաբեկ Գիւրին, հասարակ գիւղացի էր, բնակվում էր Չամխալի (Աւետարանոց) բերդում, և մի ստոր պաշտօն էր կատարում վարանդայի տիրապետող Մէլիք-Շահնազարխանների տանը: Նրա մօր եղբայր Պետրոս իւզընի Մաղաթօվանը Մէլիք-Շահնազարխան Մէլիք-Ջուռուղի տան նահապետ (տնտեսն էր): Իշխանը կրեց իր մօր տոհմի ազգանունը, որը փոքր ինչ պատուաւոր էր, և

Այս միջոցով նպատակն արդարացրած կը համարվէր:

Համարձակվում ենք յուսալ որ կովկասեան ուսումնարանների զիջումաբաշխ հողաբարձու՝ պ. Եւսոփակին այս խնդիրը ուղարկութեան կառնի և խորհրդածութեան արժանի ներք կը համարի:

ՅՈՒՏԱՆԵՍ—ՀԵՐՈՒՄ

ՆԱՄԱԿ ԽՐԱԳՐԻՆ

Ատարխան, 3 յուլիսի

Լա է անագան, քան ոչ կրքէք: Ձեր պատուական և բաղմարդին «Մշակ» լրագրի տասնամեայ տարեդարձի լրանալու պատճառով մեր սրտերը լցված ուրախութեամբ, դիմում ենք ձեզ, մատուցանելով ձեզ մեր անկեղծ սրտէ հորձանարարութիւնը և ցանկանալով ձեզ և ձեր զորակիցներին երկար կեանք, առաւելագոյն կարողութիւն, նոր ոյժ, անխնայ աշխատութիւն և զօրեղ գործունէութիւն ձեր օգտակար ասպարհում, որի բաղմարձ արգասիքները ժողովուրդը արդէն ճանաչած է: Բազմապարզ «Մշակ» լրագիրը է, որ քարոզում է և տարածում է մեր մէջ նոր լոյս և դաղափար, ուսումն և կրթութիւն և որ առաւել է կը յարցաբերութիւն և մարդասիրութիւն մեր անջատված և երկպառակեալ ազգի մէջ, միաւորելով նորանցի մի ամբողջը:

Այս տարեդարձի յիշատակի համար ունեմք պատու հաստցանել ձեզ ընդամին ծրարեալ հարիւր վաթսուհին հինգ թուրքի զուտը (որ ժողովված է ՚ի ձեռն իմ և պ. Չամխալստեանց Գ. Յ.) և խնարհաբար խնդրել, ըստ ձեր հայեցողութեան զործածել, որպէս զուր արժան կը դասնք ազգի պէտքերի վրա:

Նա ընծայաբերողաց անուանքն Եղիսարէթ Պոպովսկանց 5 ռ., Ստեփաննոս Պոպովսկանց 10 ռ., Մկրտիչ և Ովսաննայ Բուրչակեանց 10 ռ., Միսիս և Աննա Սուրբաբէկեանց 10 ռ., Սարգիս և Մանուշակ Հախվերդովսկանց 10 ռ., Սարգիս և Կրիստոփ Թեղեթովսկանց 10 ռ., Յովհաննէս

Չամխալստեանց 10 ռ., Երսէս Մարտիրոսեանց 5 ռ., Թովմաս Դաղարեկեանց 10 ռ., Շամիր Կուրճեանց 2 ռ., Յարութիւն Թեղեթովսկանց 10 ռ., Պետրոս Ֆրանգուկեանց 10 ռ., Չարսրիս Կրասիւնիկեանց և Մարգարիտ Բուրխաթեանց 10 ռ., Պետրոս Պոպովսկանց 3 ռ., Յարութիւն Խանեանց 10 ռ., Չիլիկեանց 5 ռ., Գոստինցեանց 10 ռ., Անյայտ ոմն 5 ռ., Խաչատուր Լալայեանց 10 ռ., Սիմէոն և Մարիամ Պոպովսկանց 10 ռ.: Ընդամենը 165 ռուբլ:

Ընդունեցէք, զիջարգոյ խմբագիր, և այն: Սիմէոն Պոպովսկանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Վիենայի «Journal d'Orient» լրագրի խմբագրութիւնը խնդրում է մեզ յայտնել, որ դաղարեկ է ուղարկել իր թերթը այն բաժանորդներին, որոնց բաժանորդագրութեան ժամանակախիշտը անցել է: Լրագրին գրվել ցանկացողները կարող են կամ «Մշակի» խմբագրութեանը դիմել կամ ուղղակի Վիենա, հետեւալ հասարակ հասցեով: «Vienne (Autriche) F. Salles 1. Neuer Markt 9.» Լրագրի գինը ամբողջ տարվա համար արժէ 8 ռուբլ, իսկ կէս տարվայ 4 ռուբլ:

Ռուս լրագիրները հաղորդում են որ Չինաստանի և Եսպանիայի մէջ յարաբերութիւնները չարված են: Եսպանական տէրութիւնը պատերազմական պատրաստութիւններ է տեսնում և ամեն կերպ աշխատում է իր կողմը գրաւել Ռուսաստանի համակրութիւնը:

ԱԽԱԼԻՍԱԼԱՔԻՑ մեզ գրում են: «Տեղիս փոստային կառավարիչը մեր քաղաքից գրված մի քանի լուրերի պատճառով փոստային վարչութեան վերաբերութեամբ, նեղացած է այն անձանց դէմ, որոնց վրա կասկած է տանում թէ «Մշակին» են թղթակցում: Այդպիսիների հետ նա խստութեամբ է վարվում, անչափ պատճառ:

Եւ որովհետեւ իշխան Մաղաթօվի նախնիքը վաղեմի ժամանակներից Վարաբաղում տիրապետում էին իշխալ 15 գիւղերին իրանց ընդարձակ սահմաններով, իսկ իշխանի բացակայութեան ժամանակ այդ կալուածքները խլիկեան (սիլքեր խլեցին), ուստի ինքը խանը այդ գիւղերը կրկին վերադարձնում է իշխանին, որպէս իր նախնիքների օրինաւոր ժառանգին և այլն:

Իսկ սիլքեր էին նրա նախնիքը,—յայտնի է: Ունէին արդեօք նրանք կալուածներ,— այն ևս յայտնի է... Թէ որ աստիճան իշխան Մաղաթօվի մատը գործել էր այդ պարզագործ խմբագրութեան մէջ, յայտնի է նրանից, որ իշխանը ստացաւ այդ գիւղերը իրանց բնակիչների հետ ճորտութեան իրաւունքներով: Ճորտութիւնը թէ պարսկական և թէ տաճկական Հայաստանում երբեք գոյութիւն չէ ունեցել:

Իշխանը թէև ծնված էր Վարաբաղում, բայց իր կրթութիւնը ստացած լինելով ուսուց մայրաքաղաքների բարձր ազնուական շրջաններում, նոյն ժամանակվայ արխատորատիայի ոգով էլ դարձացած էր: Ռուսաստանում այն ժամանակ ճորտութիւն կար, իսկ ճորտութիւնը նրա համար մի անհրաժեշտութիւն էր. նոյնը ցանկացաւ ժողովել իրան ընծայված գիւղերի մէջ:

Հասկանալի է, որ մի այսպիսի օտարոտի մի և նոյն ժամանակ անմարդասէր նորաձեւութիւնը պիտի գրգռէր նրա դէմ գիւղացիների զօրոնութիւնը մի կողմից, իսկ Մէլիք-Շահնազարխանների ժառանգների բողոքը միւս կողմից, որովհետեւ իշխալ կալուածները նրանց տուին էին պատկանում:

Բայց ամենապիտանալիս այն էր, որ իշխան Մաղաթօվի վարժուցը թուլացրեց Վարաբաղի բոլոր տիրապետող մէլիքների ժառանգական ի-

ներով ուղարկում է նրանց լրագրող տալը, կամ վերադարձնում է նրանց այն նամակները որ նրանք կամենում են փոստով ուղարկել ուրիշ քաղաքներ:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՂԷՔԱՆՈՐԻՍԻՆ ԻՄՔԱՆՈՐԻՍԻՆ

„Standart“ լրագրի թղթակիցը գրում է Ալեքսանդրիայից: Նոր արտիլերիայի ծովային առաջին պատերազմը կատարված է և տարված: Ռեբախոնթեան օրը ժամի հինգին նաւատիրները հրամաններ էին ստացել և շոգինները պատրաստել էին: Հինգից քառօրը անց „Helicon“ նաւը մտնում էր ծովապետի նաւին և նշան տալիս, որ թիւը օֆիցերներ է բերում: Նրանք յայտնեցին, թէ կղիպտական կառավարութիւնը պատրաստ է ամրոցները զինաթափ անել: Ծովապետ Սէյմուր պատասխանեց, որ բանակցութիւնների ժամանակը անցել է: Օֆիցերները ծովապետից խնդրեցին իր պատասխանը գրաւոր տալ և այդ թուղթը ստանալուց յետոյ հեռացան: Ժամի 7-ին գրահակիր „Alexandra-ին“ հրաման տրվեցաւ առաջին թիւնով թիւն արձակել: Կոմի վրա արագակցի ճայթիւն լավեցաւ և անմեղք հետաքրքրվեցան այն հարցով, թէ արդեօք կղիպտական թիւնաւորները կը պատասխանեն, թէ նրանք կը մարտնամրոցները: Արդ յայտնվեցաւ, թէ կղիպտացիները ընդունում են կռիւը, անգլիական նաւերը հրաման ստացան անկախ գործել: Մի վայրկեանից յետոյ օդը ծածկվեցաւ թանձր ծուխով: Թնդանօթների որստոււմը սարսափելի էր: Եւստով նկատվեցաւ, որ խեղճի պալատը այրվում է: Արդ ամբողջ նաւատորմը մասնակցեց գործին, կղիպտական թիւնաւորները սկսեցին լուել մէկը միւսի ետեկց: Ամրոցները քանդվում էին Վաւոզի մի քանի պահեստներ Ալեքսանդրիայի մէջ օդը ճայթեցան: 12 ժամին կղիպտացիների թիւնաւորները լուեցին գրեթէ ամբողջ գծի վրա: Նրանք այլ ևս անբաւարար չեցին, և դրա հակառակ բարձրացրեց խանի նշանակութիւնը:

Երբ որ նա խանի պարզակարգով ընծայ ստացաւ 15 դիւղեր, շատ հակամարտ է, որ այդ պարզակարգով վաւերական դարձնելու համար, ինքը, իբրև տեղապետ նահանգային-դիւտուրական գլխավոր, որ կարգված էր խանի գործողութիւնների վրա հակելու համար, ոչ միայն ստիպված էր ճանաչելու խանի մէջ բաշխելու և ընծայելու իրաւունքը, այլ պիտի աշխատէր այդ իրաւունքը ճանաչելու տալ և ուստաց կառավարութիւնները, որը դեռևս տեղապետ գործերի հետ լաւ ծանօթ չէր: Միւս կողմից, նա պիտի աշխատէր ոչնչացնելու մէլիքների տիրապետական իրաւունքները, երկրի տէր և իշխանը ցոյց տալով միայն խանին: Այսպէս էլ վարվեց նա:

Գրա հետևանքը այն եղաւ, որ Մէնտի-խանը սկսեց Վարաբաղի բուն, արմատական կալուածատերերին (որպէս էին հայոց մէլիքները, վանքերը և հայ ժողովուրդը) գրկել և նրանց հողերը աջ և ձախ բաժանել իր ազգականներին և մերձակորդներին: Հայոց մէլիքներից այդ ժամանակ նշանաւոր մարդիկ էին Թիսուրի, որ կարողանային խանի ղեկավարներին մատին բողբոջել, տեղեկութիւններ տալ, ուր որ հարկն էր: Իսկ իշխան Մազաթովը, որպէս ասում են, մատնելի միջոց էր նայում խանի անկարգութիւնների վրա, և թող էր տալիս նրան բաշխումներ անել, պարզելու տալ, որպէս զի իր ստացածը ևս օրինական ձև ստանայ, այսինքն՝ խանի մէջ հաստատվի ընծայելու, պարզելու իրաւունքը:

Ով որ ուշի-ուշով քննել է Վարաբաղի խոշոր կամ մանր կալուածատերերի ձեռքում գտնված թղթերը, անպատճառ նկատած կը լինի, որ այդ թղթերը, խիստ մասնաւոր բացատրութեամբ, գրված են Մէնտի-խանի ժամանակներում և վաւերապատմական են նրա կողմից բարձրացրեց խանի նշանակութիւնը:

կարող էին գործել, որովհետև գրեթէ բոլորն էլ վնասված էին: Պատասխանում էր միայն Միկա ամրոցը, որի թիւնաւորները ծեփելու համար նաւերից ցանկացողները կանչվեցան: Վերջինների թիւը հարկաւոր եղածից աւելի էր և այդ պատճառով նրանցից միայն 12 մարդ ընտրվեցան, որոնք աջողութեամբ կատարեցին տուած յանձնարարութիւնը: Ժամի 4-ին կէս օրից յետոյ Ալեքսանդրիայի մէջ բարձրացրին զինադաշարման գրոշակը և այդպիսի գրոշակով կղիպտական մի նաւ մտեցաւ անգլիական նաւատորմին բանակցելու: Համար: Ալեքսանդրիայի մէջ սպանվածների թիւը մեծ պէտք է լինի, որովհետև մի քանի ուսում բեր քաղաքի մէջ ճայթվեցան: Անգլիական նաւատորմը շատ աննշան վնասներ կրեց: Միայն մի քանի մարդիկ սպանվեցան և վիրաւորվեցան:

ԱՌՍՏՐՈՒՆԻԳԱՐԻՍ

Մի քանի նշաններից երևում է, որ Աւստրո-Ռեզարիան կղիպտական հարցի պատճառով կամենում է զտովել միւս պետութիւններից և հետեւել մի ինքնուրոյն և բաւական օտարոտի քաղաքականութեան, գրում է „Голос“: Քանի որ բոլոր պետութիւնները վերաբերվում են Ալեքսանդրիայի ումբախոնթեանը իբրև մի փաստի, որ թէպէտ ցաւալի էր, բայց մի և նոյն ժամանակ Արարի-վաշայի յարձակողական գործողութիւնների հետեւանք էր, աւստրիական կառավարութիւնը գրեթէ բացարձակ բողբոջում է այդ ումբախոնթեան դէմ, թոյլ տալով աւստրիական պաշտօնական լրագիրներին պախարակել „անգլիական նաւատորմի աւերող ձեռնարկութիւնը“: Այդպիսի վարմունքին առիթ տուեց Չարլզ-Վիլի պարլամենտական յայտնութիւնը, թէ գերմանական և աւստրիական կառավարութիւնները պաշտօնապէս հաւանութիւն տուն անգլիական կառավարութեան գործադրած միջոցին: Աւստրիական կիսապաշտօնական լրագիրները եռանդով հերքում

են անգլիական արտաքին գործերի միտնարի օգնականի այդ յայտնութիւնը, յայտնելով, թէ „անգլիական կառավարութեանը չի աջողվի ուրիշ վրա բարձել Ալեքսանդրիայի մէջ պատահած անցքերի պատասխանատուութեան մասն անգամ“: Կարծես թէ առանձին նշանակութիւն տալով այդ կիսապաշտօնական բողբոջին, աւստրիական կառավարութիւնը միակ է, որ զորքեր չուղարկեց Ալեքսանդրիա և այդպիսով չը վաւերացրեց կատարված փաստը:

Այս բոլորը շատ օտարոտի է: Կղիպտական հարցի վերաբերութեամբ զտովելով միւս պետութիւններից, Աւստրո-Ռեզարիան կարծես կամենում է կղիպտական ապստամբների կամ թիւրքիայի կողմը բռնել, որ նոյնպէս բողբոջեց Ալեքսանդրիայի ումբախոնթեան դէմ: Հեշտ չէ հասկանալ, թէ ինչի համար Վիեննայի մէջ հարկաւոր համարեցին խախտել պետութիւնների համաձայնութիւնը: Եթէ այդ բանն անվում է Բ. Կրանը հաճոյանաւոր համար, ուրեմն հաշիւը շատ անաջող է, որովհետև անցքերը հետզհետէ այնպիսի պատկեր են ստանում, որ թիւրքիայի գերը կղիպտական հարցի մէջ չափազանց փոքրացնում է: Միւս կողմից իր զորքերը կղիպտական նշանակութիւնը, իբրև մահմետական աշխարհի կենտրոնի: Բայց թիւրքաց միջամտութիւնը կղիպտական գործերին հազիւ թէ կայանայ: Աւելի հաւանական է, որ այդ միջամտութիւնը կը փոխարինեն եւրոպական պետութիւնները և վերջին լուրերն նիտորական մամուլի նշանաւոր ներկայացուցիչները կարծիք են յայտնում, որ Անգլիայի հետ համաձայն պէտք է գործել, խոստովանելով վերջապէս, որ Ֆրանսիական հասարակական կարծիքը միաձայն պահանջում է Ֆրանսիայի միջամտութիւնը, և յոյս յայտնելով, թէ պատգամաւորների ժողովը կօգնէ կառավարութեանը կատարել այն գործը, որ վիճակվել է Ֆրանսիական հասարակութեանը:

Ֆրանսիական նաւերը անգլիականների հետ միասին արդէն պահանջում են Սուէզի ջրանցքը: Վաղ թէ ոչ կղիպտուում կերեւայ Ֆրանսիական զորաբաժինը և միւս պետութիւնների յանձնարարութիւնը, եթէ մինչև անգամ Աւստրիան կանջատվի, այդ գործին եւրոպայից վաւերացրած միջադային ձեռնարկութեան բնաւորութիւն կը տայ:

Ռեբին ինչ կը շահի Աւստրո-Ռեզարիան հետո մնալով այդպիսի համաձայնութիւնից: Աւստրիական շահերը կղիպտութիւնը այնքան աննշան են, որ Վիեննայի կառավարութեան բողբոջ ոչինչ ազդեցութիւն չէ կարող ունենալ կատարվող անցքերի վրա: Եթէ Վիեննայի մէջ չեն ցանկանում այդ անցքերի պատասխանատուութեան իրանց մասը կրել, ոչ որ դրանից իրան ներկայի պետութիւններ, որոնք ուշագրութեամբ կը հսկեն Աւստրո-Ռեզարիայի և թիւրքիայի փոխադարձ յարաբերութիւնների վրա և չեն թոյլ տայ, որ աւստրիական բողբոջների հետեւանքը այդ պետութեան ազդեցութեան մեծանալը լինի Կ. Պօլսի մէջ: Եւրոպայից անջատվելով և նրա հետ անբաւականութիւն ունենալու գնով Աւստրիան անկարող է Բօսնիան և Հերցեգովինան վերջնականապէս իր հետ միացնել: Եթէ մինչև այժմ այդ նահանգների միացնելը Աւստրիայի հետ ցանկալի չէր Ռուսաստանի համար, կարող է պատահել, որ ապագայում ուստաց կառավարութեան հայեացքները Բօսնիայի և Հերցեգովինայի հարցի մասին պաշտպանութիւն կը դանեն Անգլիայի մէջ, որին աւստրիական կիսապաշտօնական լրագիրները մեղադրում են քաղաքական աւազակութեան մէջ:

Բայց այդ անկարգութիւնները կրկար շարունակվել չէին կարող: Ամենքը գիտէին, որ ուստաց կառավարութիւնը վերջի վերջոյ կը նահանար այդ ղեկավարները և խանի կամայականութեանը սահման կը դնէր:

Մի և նոյն ժամանակ գիտէին և այն, որ մշտական արբեցութեան մէջ գտնվող Մէնտի-խանը խիստ վատ յիշողութիւն ունի. նա իր երեկվայ ասած խօսքը, ասած թուղթը կարող է այսօր մերթել: Այդ էր պատճառը, որ խանի դրօշմանից օրոտ քաղաքներ աշխատեցին մի կերպով հեռացնել նրան Վարաբաղից, որպէս զի, նրանից ստացած թղթերը պահանջներն իրանց նշանակութիւնը:

Մէնտի-խանը բաւական երկչուտ մարդ էր: Ամեն կողմից սկսեցին վախեցնել նրան, թէ ուստները դիտարկութիւն ունեն նրան սպանել տալու, Սիբիր ուղարկելու և այլն: Ասում են, թէ ինքը իշխան Մազաթովը նոյնպէս կողմնակի կերպով նպատաւոր էր խանի անվտանգութեանը:

1822 թին Մէնտի-խանը փախաւ Պարսկաստան *): Բայց նրա փախուստը ճանապարհ բաց արեց պարսից թագաւորանոյ Արաս-Միլրապի 1826 թի մի նոր արշաւանքին դէպի Վարաբաղի և Գանձակի կողմերը, որը ուստներին բաւական հոգսեր պատճառեց, և որի ժամանակ հայերը դարձեալ ցոյց տուին իրանց անձնատիրութիւնը:

(Կը շարունակվի)

* Պատմում են, որ խանի փախուստը այն ստորնան շտապով կատարվեցաւ, որ կնիքը մտնալով թողեց իր քարտուղար Միրզա-Ջամալի մօտ. և խանի բացակայութիւնից յետոյ այդ կնիքը կրկար ժամանակ գործ էր անվում...

ՆԱԽԱԿ ՊԱՐԱԿԱՍՏԱՆԻՑ

Գարկի, 28 յունիսի 82

Կրօնք սուէք, կրօնք, պարսկաստանցի հայեր, լաւ լաւ պարզ կրօնք՝ փաստաւոր պարբերով լաւ լաւ դարգարուն կրօնք՝ փայլուն շաղկապներով, լաւ լաւ եղբորական կրօնք՝ խորհրդային խօսքերով, խիստ էման գնեցով, ձեր ուղան գնեցով: Այլ ինչ լաւագին է հոն, խելքներդ հաւաքեցէք ու գնեցէք, ասում են Պարսկաստանի հայերին՝ Նոր Աշխարհից եկած շնորհամասնակները և Եւրոպայից եկած կրօնավաճառները մի մի սուղիկ շարժում: Արդէն յայտնի է, որ վաղուց Այստան և Ռոմի դաւաններում հոռիմասկան Վազարիստ վարդապետները և ամենքիցից միսիոնարները քարոզում և դարձնում էին ասորի, սիրիական և քրիստոսի ժողովուրդներին: Այժմ նրանք իրանց ուժը ամփոփելով կանգնած են հաստատ քայլերի վրա և սկսել են բացարձակ քարոզել Արարականների բոլոր հայաբնակ տեղերում: Նրանք իրանց ուժը կենտրոնացնում են Գարկի քաղաքի մէջ և այդտեղից դանդաղ պարզագոյնիստներ տարածում: Արդէն մի մեծամասն շէքը կառուցվում է միսիոնարական ընկերութեան հաշուով: Մի քանի լաւարիտներ չաւտով կը գան Գարկի հողեր և շէքեր գնելու համար: Երկու եղբորական արդէն Պարսից ձանապարհ են ընկած ուղիղ Գարկի գոտւ համար: Էլ ո՞վ է պակաս:—Մինակ Հոռոմ պապը, որ կրօնական վառ հանդէսը հետեւալ խօսքերով բացանէ «Benedicat vobis Dominus ex Sion»: Խեղճ պարսկաստանցի հայեր, ինչ դարձուցի՞ր թակարդների մէջ պէտք է ընկնէք, ինչ կրօնական նոր արշաւաններ պէտք է անցնեն ձեր գլխով: Եւ այդ դէպքերում ո՞վ պէտք է ձեզ պաշտպանէ,— մի հրահանգիցն եղիկոսպոս, որ մի ոտը դրած է Գարկի քաղաքում, իսկ միւս ոտը Հեր և Չարեանդ գաւառները և վագում էր խղճալի հօտի ետեկից, իր սրտի խօրհրդից այսպէս ողբալով «Ո՞վ դու ի վաղուց մտապահած հայրենիք, ո՞վ դու իմ սրտիս անմտաց տեղիք»: Բայց այդ խօսքերը ոչինչ չեն օգնում, նրան պէտք են օգնական վարդապետներ, ընթացիկներ և ուսեակ քահանաներ՝ որ չունին: Նորան պէտք են ուսանողիկ ընկերութեանը և գրամ՝ որ չը կան գրագրագրար: Ո՞ր էք, ո՞ր, հարուստ և ազգասեր Մանասարեաններ, Յովհաննաններ, Մերգոնաններ և ուրիշ ազգախորհրդավորներ, մի քիչ էլ ձեր զիտութեան քասկը պարսկահայի գլխին բացարձեք, որ սղորմագին ձայնով և բազկատարած ձեզ է զինում և ուսանող սղորմութիւն խնդրում: Ո՞ր են բուն պարսկաստանցի հայոց Ռոմիլը պ. Սէթ Բագար, մի փոքր էլ քո հայրենակիցների նոր սերունդին սղորմութեան բաժին տուր՝ քո անազին հարստութիւնից, որ կտակովում է մի անգլիոսու (ինչպէս կարգացնէ): Այդ կտակով միայն Փրանսական առածը կարդարանայ «L'eau va à la rivière», իսկ գրանցի ասելով աստուածամասնաց է քո հայրենակից երկինների մտքում: Կրօնավարական անջնջելի վիշառակ կտակելը, որ կախված է ձեզ պէսներից: Այն սղորմելի երեխաներին ենք ասում, որոնց փափակ ձեռքերը գեռ գրէ չը բռնանած՝ մշակութեան դաշտում քաղհանելով և մահ բռնելով արդէն քարացած, սղորց է դարձած և այդ փափակ—բրտացած ձեռքերը բացարձակ լոյս և զիտութեան են հայցում, բայց սուտը չը կայ: Մենք վառանայուն ենք մեր բոլոր սղորմած պարսկաներին, որ պարսկահայի կրթութեան գործից աւելի բարեգործական ձեռնարկութեան հայել թէ կը պատահի: Թող չիչն պատմական Եւրոպայից, Տղմուսը, Աւարսը և Վարդանանց պատերազմը: Այժմ էլ կան այդ տեղերը, կայ և մի աւելի մեծ պատերազմ,—դա խաւարի և դիտութեան պատերազմն է, թող աշխատեն, որ դիտութիւնը և ուսուցիչ յաղթանակի մեր հայրենիքում, եթէ ոչ վտանգն արդէն պատրաստ է և ժամանակն էլ ու է: Ընկերացողին մի դազափար տալու համար՝ մենք կը մերկացնենք այստեղ Պարսկաստանի դաւաճական հային, որպէս զի լաւ հակազդի, թէ նա գեռ և աղիտութեան որ խորհրդատի, որ անդունդի մէջ է դասնում: Արդէն յայտնի է որ Արարականների մի քանի տեղերում ոչ միայն հայր գեռ թրքախոս է իր բնութանը, այլ և երեզնում իր քահանայի հետ: Նոյն քահանան իր սիրացուի հետ խօսում է մի և նոյն լեզուով «Տիրացու, Աւետարանի ախար, Մարտոսի գեթիք, շուրջում մի սաղկեն, շարսկան օխիսխա, բուրբառ ինչոք խոնկ եօտոր,

սիրելի ժողովուրդ էշիլըն դեօրն բղղիմ սուրբար նէ դիլքիւր»: Եւ տեսէք ինչ է ասում մի ձեռնարկ մասնակի իր ազգակիցներին «Մէն օմբըմա իրի պատարազ դեօրմընէմ, բիրիսի թէրրիդը մէ ըրրիրիդը կրուսակմընէմ»: Մարտա պեղաբաղաքի հայերի և իրանց քահանայի մէջ տեղի է ունենում մի այսպիսի խօսակցութիւն: «Տէր հայր, ասում է մարդապի մի հայ ժողովրդի միջից, պատահուն ինչ է, որ մենք Յիսուսին օգնութեան կանչելուց, եւ Յիսուս Գաւթի որդի ենք անուանում: Քահանան մի այսպիսի յանկարծակի հարցմունքի պատրաստ չը լինելով և դժգոյն, որ եթէ այդ հարցմունքն մի որ է ինչ զոհանցիչ պատասխան չը տայ, կարող է իր անուէր կտորով հասարակութեան մօտ, ուստի մի բողէ մտածելուց յետ, սկսում է հետեւալ անաբրօնիք պատմութիւն անել իրանց բարբառով, սղղելով միանգամայն համարել, որ Յիսուսն իսկապէս Գաւթի որդին է, եղած: «Օրերի մէջ օրա, Քերիստոս էթալիս էր սարա, ասովի մէջընթացն էրա ներս դարազա կուեց, ասով Տէր, ետը էր էթալի, Յիսուս գէտը՝ ձաւ ասաց, ով Գաւթի, ետը որ էթալիմ ետը իտալա, միկա սիրելիներ, դէարմով իմնա ենք, որ Քերիստոս Գէթալիս լաճնի: Այսինքն օրերից մէկում, երբ Քերիստոս գնում էր դէպի լուս, Գաւթի մարդարնի դուրս եկաւ նորս դէմ և հարցրեց թէ, Տէր, ուր ես գնում: Յիսուսը գոռնալով դէպի նա, ասեց. Գաւթի, ուր որ գնում ես, դու էլ ինձ հետ եկ, հիմա զբարմով հասկանում ենք որ Յիսուսը Գաւթի որդին է: Այս ինչ թուրթիւր փած և աղանելի խօսքեր են, որ դուրս են օտարում մի կրօնաւորի բերնից: Կարծում ընթերցողին լաւ յայտնի պէտք է լինի, որ Գաւթի և Քերիստոսի մէջ կայ մի մեծ տարակցութիւն, որի մէջ ընդունակութիւն չէ գտնում այն երկուսը, վերագրածա իր ընտանիքով Պարսկաստան և դիմաց կառավարութեան՝ զոյնում յայտնելով. պարսից տէրութիւնը՝ որ լաւ դիտել էր նրա ընթացքը, իսկայն կարճատեւից նրան, իր հետ եղած որդիներով:

Ձեզ չեն մտնում, էլ ինչի էք դանգա տվում, մեղքը ձեզանից է:» Արաման զպրոցի հարցարձանութիւնները վերջացան յունիսի 10-ին, իսկ օրիորդաց զպրոցինը յունիսի 17-ին: Պարսից լեզուի քննութեան օրը ներկայ էր, պարսից արքունական դպրոցի վերատեսուէ՝ արքայապետ Մէհմէդ-Հիւսէյն-Միրզան, որ բաւականին դո՛ ճնայ: Գործի գծաւորութիւնը բացարձակ համար, պէտք է ապաէս ասած, որ հարախօս մանուկը արարելու ասուելով պարսից լեզուն պէտք է սովոր թուրքերէնի թիւրքաութեանը: Երկու տարիներ են պէտք և տաժանակիր աշխատութիւն: Օրիորդները՝ չը նայելով որ ամբողջ ուսումնական տարին առանց վարժուհու են եղել բաւական յաւաճապեմէն: Նրանց ուսման և բարոյական ինանքը յանձն էր առել Եւրոպայի աւագ քահանան և մեծ աշխատութիւն գործարկել մինակ: Գրիգոր սրբազանը իր գոնութիւնը յայտնելուց յետ, հանդիսականներին համառօտ կերպով բացատրեց օրիորդաց կրթութեան և ընտանեկան դաստիարակութեան յաղմաթիւ օգուտները: Պէտք է շնորհակալ լինել մեր մեծագոյն և ազգասէր հոգարարներին, որոնք թողած իրանց բան ու գործ, իրեն զիտ հայրեր, յաղթելով ամեն դժուարութեանց՝ իրանց յանձն ասած ծանր պաշտօնը առաջ են տանում անտրտուհի, հոգալով մեր զորոյցներ թէ նրկական և թէ բարոյական մասին: Նրանք թողնում են մի անմտանալի երախտիք մեր սրտերում:

Մենք մի քանի անգամ մեր նամակներում խօսել ենք Ալի-աղա Շիկալի վրա, որը քրդական պատմութեան մէջ երեկի դեր էր խաղում: Այդ քրդիկ ընդ անցը իր թիւրքաց հողը, բայց ժամանակ անցնելուց յետոյ, երբ տեսաւ որ լաւ ժամանակութիւն չէ գտնում այն երկուսը, վերագրածա իր ընտանիքով Պարսկաստան և դիմաց կառավարութեան՝ զոյնում յայտնելով. պարսից տէրութիւնը՝ որ լաւ դիտել էր նրա ընթացքը, իսկայն կարճատեւից նրան, իր հետ եղած որդիներով:

Արմենակ

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—(Բէյութի ընկերութեանը) Միջայից հեռագրում են յունիսի 5-ին: Այն զօրքերը, որոնց հնդկական կառավարութիւնը կցկայտու է ուղարկում, հրաման ստացան ձանապարհ ընկնել: Գրոյակի տակ են հրախրված արձակուրդ ստացած օֆիցիները և զինուորները:

—Ընդունից ստացած տեղեկութիւնները համեմատ կուն Գրեմիլ չըջարեական հրատարակից, որի մէջ հանդիսաւոր կերպով յայտնում է, որ Անգլիան բոլորովին նպատակ չունի կցկայտու մշտապէս գրուել, բայց գործում է որպէս սուլթանի զասի—լրացում: Այլընտրանքային սրբապետութիւնը եղաւ ոչ թէ Անգլիայի ետական նպատակները առաջ տանելու համար, այլ Եւրոպայի շահերը պաշտպանելու, և զիստարապէս Սուլթան ջրանցը պահանջելու համար:

—(Բէյութի ընկերութեանը) Ալեքսանդրիայից յունիսի 7-ին հեռագրում են: Գերբիշ-փաշայի ուղեւորելուց յետոյ, նրան Կ. Պոլսից նշանաւոր հեռագիր ուղարկվեցաւ: Երբեք Սէյմուր չոքլեւնա ուղարկեց Գերբիշ-փաշային համաձայն համար, եթէ այդ կարելի էր: Տանախի մէջ քրիստոնեաներին սպանելու լուրը հաստատվում է: Կաշիքում մեծ յուզումներ է տրուում, թէպէտ մինչև այժմ ոչինչ անկարգութիւններ չը կան: Կաշիքի պոլիցիան մեծ ջանքեր է գնում կարգը պահպանելու համար, բայց այնու ամենայնիւ վախենում է եւրոպացիների կեանքի համար: Համարա ընդ գործերը կապիտալիստ են սղարկված: Բոլոր հեւպատանները, բոլոր եւրոպացիները հեռացան Կաշիքից, իրաց առնելով քան զերմանայիններից, որոնք հրաժարվում են դուրս գալ:

—Երբեքի «Post» լրագրին Փարիզից հեռագրում են յունիսի 15-ից հետեւալ: Թէպէտ և տեղական մամուլը ստուտիկ յարձակվում է Անգլիայի վրա նրա վճարական քաղաքականութեան և Ալեքսանդրիայի կործանելու պատճառով, այնու ամենայնիւ վերջին անցքերը չը խանգարեցին Փրանսական և անգլիական կառավարութիւնների մէջ եղած յարաբերութիւնները: Լօրդ Լայպս ամեն օր տեսակցում է Ֆրեյսինի հետ: Եթէ որ թիւրքերն այս անգամ են բացասական պատասխան կը տայ կոնֆերանցային առաջարկութեանը՝ զիստարկված միջամտութիւն գործել Եգիպտոսում,

այն ժամանակ Անգլիան և Ֆրանսիան անյապաղ կը պահանջեն, որ եւրոպական միջամտութիւն լինի: Այստեղի քաղաքական շրջաններում համոզված են, որ Ֆրանսիական կառավարութիւնը, եթէ կոնֆերանցիան կը համաձայնվի, հաստատվում է Անգլիայի հետ համաձայնութեամբ գործել կցկայտուում:

—«Memorial diplomatique» լրագրի խօսքերով, Սպանիա և Նիդերլանդալ պարսկաստան պահանջում են մասնակցել Սուլթան ջրանցի մասին լինելի միջազգային համաձայնութեանը, աչքի առաջ ունենալով իրանց կառավարները: Հնդկաստանում: Նոյն լրագրի խօսքերով, Բ. Գոռը Ալեքսանդրիայում պատահած բոլոր անցքերի պատասխանատուութիւնը գնում է բացարձակ Անգլիայի վրա:

—Միջազգային հեռագրական ընկերութեան Փարիզից, յունիսի 7-ին հեռագրում են հետեւալը: Պատգամաւորների ժողովում վիճարանում էին 7,800,000 ֆրանկ կրէդիտի առիթով: Լօրուս յարձակում էր կառավարութեան վրա: Եւրոպայացուները էր Անգլիայի հետ զանապետութիւնը: Ֆրեյսինէ յայտնեց, որ զինուորական միջամտութեան հարցը անհրաժեշտ դարձաւ Ալեքսանդրիայում պատահած անցքերից յետոյ, բայց հարկաւոր է Եւրոպայի հետ միասին լինել, նրա դէմ չը գործելու համար: Անգլիան ինչիցատուր դարձաւ այդ գործում: Ֆրանսիան անմիջապէս Եւրոպայի գործակցութեան համար կարծիք յայտնեց, որովհետեւ ամեն անգամ, երբ կամեում էին այնեկան հարցը վճելու առանց Եւրոպայի, միշտ մեծ պատերազմ էր սկսվում: Կոնֆերանցիա գոմարելու խնամութեան և օգուտարկութեան գործողութիւն էր: Եթէ թիւրքերն կը միջամտի, այդ անպատճառ սրտեղալ պայմաններով կը լինի, եթէ նա կը հրաժարվի միջամտութիւնից, մենք նախապէս լրագրութիւն կը ստանանք Եւրոպայից: Սուլթան ջրանցը պէտք է ազատ մնայ: Ֆրանսիան պարտաւոր է այն պետութիւնների կողմէր բռնել, որոնք նրան պաշտպանում են, բայց մինչև անգամ ջրանցը մասին Ֆրանսիան ցանկանում է կոնֆերանցիայի վճելու լուս: Երկ այդ մտքով Անգլիայի հետ համաձայնութիւն կայացրին: Կառավարութիւնը միշտ աչքի առաջ ունէր Անգլիայի հետ զանապետութիւնը: Կառավարութիւնը կարծում է, որ այդ կեպով նա լաւ է ծառայում երկրին: (հաւանութիւն): Գլխափօքը կրէդիտ ընդունելու դէմ է խօսում, որովհետեւ նա չէ համարում միջամտութեան քաղաքականութիւնը: Գամբետտա հաւանում է, որ Ֆրեյսինէ աչքի առաջ ունի Անգլիայի հետ զանապետութիւնը, բայց կառավարութիւնը լաւ կանչել, եթէ յայտնելի ժամանակ: Միջամտութեան պահանջած կրէդիտը բաւական չէ: Գամբետտա պարսկաստան է միջամտութիւնը այն բանի համար, որ նա թող սուեց թիւրքերն այն միջամտութիւնը, այդ միջամտութիւնը վտանգաւոր է: Նա հարցնում է, «Կարելի է արդեօք երաշխաւորել, որ թիւրքաց զօրքերը չեն միանայ կեպակական զօրքերի հետ ընդհանուր գործի համար»:

—Լրագրիներին հարցրում են, որ զուլունելի թագաւոր Սեուրային յունիսի 12-ին Ալգաստանից ձանապարհ ընկաւ դէպի Անգլիա:

—Ալեքսանդրիայից լրագրիներին հեռագրում են յունիսի 7-ին, որ Գերբիշ-փաշա և նրա տիտան այսօր առաւօտ ուղեւորվեցան դէպի Կ. Պոլսի:

—«Köln. Zeitung» լրագրին Լօնդոնից հեռագրում են, յունիսի 15-ից հետեւալ: Ինչից մտադիր է անգլիական հովանաւորութեան տակ ժամանակաւոր կառավարութիւն հաստատել և մէկ չըջարեական հրատարակել, որի մէջ Արաբի-փաշային սպասամբ պէտք է յայտնի և հրաւիր զինուորներին գնալ իրանց տները: Արաբի-փաշա իր հեղինակութիւնը կորցրեց զօրքերի աչքում, երբ նա, հէնց ութակոնթութեան սկզբում, հեռացաւ Փորտերից: Կցկայտական միջամտութեան բոլոր անգամները, բայց Արաբից, երկէ այնեկեցին ինչից ինչ լուսնային սղարկում: Սպասում են, որ Արաբի-փաշայի զօրքերը կը փախնան: Երբեք Սէյմուր ինդրեց ուրիշ ազգերի նաւապետներին օգնել իրան Ալեքսանդրիայում կարող վերահաստատելու համար: Ամերիկացիները իսկայն 125 մարդիկ ափ իջեցրին, որոնք 450 անգլիացիների հետ գնեցով պահպանում են քաղաքը, հրացանի են բռնում հրոնաձգիչներին, պատժում են կոզպատողներին և ազատում են թագաված քրիստոնեակ և հրէայ բնաւաններին: Յունական նաւերը

